

عنوان مقاله:

مطالعه توصیفی - مقایسه ای به کارگیری رویکرد پایداری در آموزش مهندسی عمران

محل انتشار:

فصلنامه آموزش مهندسی ایران، دوره 24، شماره 96 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 26

نویسندگان:

پویان ایار - دانشکده مهندسی عمران، دانشگاه علم و صنعت ایران

امیدرضا باغچه سرایی - مرکز تحقیقات مهندسی زیرساخت، دانشکده مهندسی، طراحی و ساخت محیط، دانشگاه سیدنی غربی، استرالیا

امیرعلی خادمی - دانشکده مهندسی عمران، دانشگاه علم و صنعت ایران

آرین بابیوردی - دانشکده مهندسی عمران، دانشگاه علم و صنعت ایران

خلاصه مقاله:

آموزش ابزارهای بررسی پایداری برای مهندسان عمران باید با هدف اتخاذ پایدارترین تصمیمات مهندسی در پروژهها صورت گیرد. هدف اصلی این پژوهش مقایسه بهکارگیری رویکرد پایداری در آموزش مهندسی عمران در ایران با برخی کشورهای توسعه یافته است. در این پژوهش از روش توصیفی - مقایسه ای جهت سنجش عوامل مورد بررسی استفاده شده است. در همین راستا، ضمن بررسی دیدگاههای سازمانهای حرفهای داخلی و خارجی، به اهمیت آموزش پایداری پرداخته شده و با شرح مباحث آموزشی پایداری در برخی دانشگاههای مطرح جهان و مقایسه آنها با برنامه مصوب آموزشی مهندسی عمران در کشور، راهکارهایی را برای آموزش پایداری در مهندسی عمران ارائه میدهد. با توجه به مطالعات انجام شده، مشخص گردید در برخی جنبهها میتوان در برنامههای آموزشی مراکز آموزش عالی کشور، در جهت آموزش مفاهیم پایداری تجدید نظر گردد. با اصلاح و بهروزرسانی شیوههای تدریس و ارتباط دانشجویان با صنعت و شرکتهای دانشبنیان، مفاهیم پایداری به صورت عملیاتی آموزش داده شود، به گونهای که دانشجویان بتوانند پس از گذراندن دروس مربوط، آمادگی لازم جهت اعمال این مفاهیم در طراحی، ساخت و بهرهبرداری از زیرساختهای عمرانی را کسب کنند. استفاده از رویکردهای تعاملی - تشویقی و فعالیتهای گروهی میان دانشجویان و مهندسان عمران میتواند به ارتقای کیفیت آموزش پایداری کمک کند.

کلمات کلیدی:

پایداری، آموزش مهندسی، آموزش پایداری، مهندسی عمران، رویکرد آموزشی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1626058>

